

[Socialministeren]

denne anden foranledning, at efter arbejdsskadeforsikringsloven fastsættes årslønnen efter et skøn, når særlige ansættelsesforhold gør sig gældende. Er skadelidte under 21 år eller under uddannelse, kan sikringsstyrelsen ved sit skøn tage hensyn til den erhvervsindtægt, skadelidte kunne forvente at opnå ved det fyldte 21. år eller ved uddannelsens afslutning, såfremt arbejdsskaden ikke havde fundet sted. Årslønnen skal dog altid sættes til et mindstebeløb, der for tiden andrager 44.000 kr. Ved større erhvervsevnetab vil sikringsstyrelsen ved den pågældendes fyldte 21. år sætte årslønnen til et beløb, der for tiden andrager ca. 85.000 kr., med deraf følgende erstatning. Menerstatningen er den samme for alle, og menerstatningen afhænger kun af mengraden. Den kapitaliserede menerstatning, hvis der bliver tale om det, bliver altså særlig stor netop for unge, fordi kapitaliseringsfaktoren på grund af deres ungdom er særlig høj.

Tove Jørgensen (DKP):

Til gengæld må jeg anse det for bekræftet, at såfremt erhvervsevnetabet er under 15 pct., vil der ikke blive udbetalt noget som helst i erhvervsskadeerstatning, og at der skal være tale om en menskade på 5 pct. og derover for at få en menskadeerstatning, som altså kan være meget lille, hvis menen kun er 5 pct., dvs. en mistet finger el. lign.

Hermed sluttede spørgsmålet.

9) Til *socialministeren* af:

Knud Lind (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at der findes et beløbsmæssigt misforhold mellem bistandslovens underholdshjælp og A-kassernes lavere dagpengesatser, samt at det anførte misforhold er opstået som en følge af de sociale amtsankenævns generelle henstillinger til kommunernes sociale udvalg om altid at udbetale bistandslovens maksimale grundbeløb?«

(Spm. nr. 228).

Skriftlig begrundelse.

Det er mit indtryk, at amtsankenævnene generelt er begyndt at henstille til de sociale udvalg, at man udbetaler det maksimale

grundbeløb (folkepensionens grundbeløb), hvorefter det enkelte socialudvalgs skøn bortfalder, men samtidig opstår der et misforhold mellem A-kassernes begrænsede dækning og bistandslovens ydelser angående underholdshjælp.

Knud Lind (FP):

Uagtet spørgsmålet er skriftligt begrundet, så har, på grund af de regler der findes i bureauet angående kopier, den resterende del af folketingets medlemmer ikke kunnet få en kopi af bilag, men de er dog blevet oversendt til socialministeren.

Det spørgsmål, der kunne rejses i denne forbindelse, er, om der ikke er et misforhold mellem bistandslovens bestemmelser i § 37, hvorefter man principielt kan gå op til 100 pct. dækning ved arbejdsløshed, og A-kassernes begrænsede dækning. A-kasserne kan som bekendt kun udbetale 90 pct. af den tidligere indtjening, og dette er yderligere begrænset ved, at der er fastsat en øvre grænse på 239 kr. om dagen.

Årsagen til, at man i henhold til bistandslovens § 37 er kommet ind på dette spørgsmål, er, at man fra amtsankenævnene, når der klages, generelt henstiller til kommunerne at udbetale det fulde folkepensionsbeløb.

Jeg vil gerne have lov til at citere fra bemærkningerne til § 37 i bistandsloven vedrørende kontanthjælp. Der siger man, at som maksimum for hjælpen til underhold angives folkepensionen til personer uden indtægter ud over folkepensionen med et tillæg for hvert barn. Det følger imidlertid af lovens § 6, der omhandler forsørgelsespligten, at der ved udmåling af hjælpen tillige skal tages hensyn til underhold af de personer, ansøgeren har forsørgerpligt over for, det vil sige, at der kommer nogle tillæg.

Summa summarum af dette bliver, at vedkommende, som er A-kasseforsikret, får mindre penge til rådighed end den person, som ikke er A-kasseforsikret, fordi man fra amterne henstiller, hver gang der bliver klaget, at kommunerne yder det fulde folkepensionsgrundbeløb. Jeg vil gerne høre ministerens mening om dette misforhold.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg går ud fra, at hr. Knud Lind mener, at han gerne vil høre mit svar på spørgsmålet,